

Projectnieuws

Reisverslag van ons bezoek op Sumba.

Na een goede vlucht komen we aan op Bali waar we het weekend zullen verblijven. Maandag reizen we door naar Sumba. Bill Sommer en Christina staan met enkele kinderen ons op te wachten. Het is fijn om elkaar weer te zien. Er worden boodschappen gedaan voor het kindertehuis, de truck moet ook nog even langs de garage en dan gaan we op weg richting het kindertehuis. Na een rit van bijna 2 uur komen we om half 6 aan. Daar krijgen we een warm ontvangst door de vele kinderen. Een groot aantal kent ons nog van ons vorig bezoek in 2009. De oudere kinderen helpen allemaal mee om de boodschappen uit te laden. Ze staan op een rij en geven de levensmiddelen aan elkaar door totdat het in de keuken en magazijn komt. We ontmoeten ook Johanna en Gerrit, twee Nederlandse vrijwilligers.

De volgende dag krijgen we van Bill Sommer een rondleiding op het terrein. We lopen rond het kindertehuis, nemen een kijkje in de school en zien het stuk grond waar de bibliotheek gebouwd zal worden. Er zijn naast de school heel veel bomen geplant en we zien de aanbouw waar nu Christina en Yandrus wonen. De kinderen gaan vanaf 3 jaar naar school. Er is een peutergroep, een kleutergroep en 6 opeenvolgende groepen. Martina heeft de leiding op school, er zijn 6 andere ibu's die lesgeven. En een meester uit Holland, guru Gerrit geeft les.

Er komt een man een zak maïskolven brengen. We horen dat er i.p.v. collectegeld, twee zakken maïs waren gegeven. De kerkenraad wist niet goed wat ze met al die maïs aanmoesten en toen heeft Bill Sommer deze zakken gekocht voor het kindertehuis. 's Middags wordt er een vuur gemaakt en de maïskolven worden erin geroosterd. Wat boter erop en smullen maar! Helaas wordt ook nog een kind en een medewerkster door een schorpioen gebeten. Erg pijnlijk!

We nemen afscheid van Johanna. Zij heeft 3 maanden geholpen in het kindertehuis. De volgende dag vertrekt ze naar Bali. Er worden door de kinderen mooie liederen gezongen en Johanna deelt appeltaart uit. 's Nachts worden we wakker gemaakt door geklop op de deur. Het blijkt een salamander te zijn, die zijn maaltijd, een sprinkhaan, dood slaat op onze deur. Onze zoon dacht dat er apen op het dak zaten.

De school begint om 7 uur, de kinderen staan in de rij en de dag wordt met elkaar begonnen. We helpen mee op de school met Engelse les en knutselen. Met Engels leren de kinderen elkaar begroeten, klokkijken en winkelen. Engelse liedjes zingen is ook erg leuk.

Die middag komen er 5 nieuwe kinderen aan in het tehuis. Het zijn 4 zusjes en een broertje. Ze komen van het oosten van het eiland. Hun moeder is 2 jaar geleden gestorven tijdens de geboorte van het 6^e kindje. De vader vindt het moeilijk om voor de kinderen te zorgen en hij heeft gevraagd of ze in het tehuis kunnen komen. De baby is ondergebracht bij familie. Aan de ene kant schrijnend dat dit gezin niet meer bij elkaar kan blijven, maar aan de andere kant ook mooi om te zien hoe de kinderen opgevangen worden.

Vanuit Nederland heeft onze tandarts voor de kinderen tandenborstels en tubetjes tandpasta meegegeven toen hij hoorde van onze zoons dat ze naar een kindertehuis gingen. Jesse, onze jongste zoon heeft een presentatie gemaakt over tandenpoetsen, daarna worden de spullen uitgedeeld. Iedereen is er erg blij mee.

Correspondentieadres:

fam. C. Bergshoeff
Archimedesstraat 15
2871 XJ Schoonhoven
sumbamiission@filternet.nl

Dit project kunt u financieel ondersteunen door uw gift over te maken op Giro 249300 t.n.v. Stichting De Ondergrondse Kerk te Gorinchem o.v.v. Sumba Mission, projectnr. 8180

We maken ook een keer een rit langs wat dorpjes, wat een armoede. We zien veel verwaarloosde kinderen en we delen snoepjes aan hen uit.

Zondags gaan we met z'n allen naar de kerk, om half 8 begint de zondagsschool. Er wordt veel gezongen en een aantal kinderen lezen hardop uit de Bijbel voor. Christina vertelt het Bijbelverhaal en leert een nieuwe tekst aan uit psalm 23. Na afloop krijgen de kinderen een broodje en een vitaminepil. Rond 10 uur begint de kerkdienst en spreekt Bill Sommer over psalm 42 vers 3. Het verlangen naar God en Zijn Woord. 's Avonds komen er kinderen naar het kindertehuis voor de catechisatie. Daar horen ze over het verhaal van het dochtertje van Jairus.

De volgende dag is er geen school omdat er verkiezingen zijn voor een nieuwe gouverneur. We organiseren een sportmiddag, met weinig materiaal hebben we een geweldige middag! Dan is het alweer tijd om te douchen: "mandi, mandi!" klinkt het over het terrein.

Die week is er ook markt en we kopen wat snoepjes, drinken en noodles. We onderhandelen ook over mandjes die gevlochten worden van gras. De mensen vinden het ook leuk om op de foto te gaan.

Die week wordt er verder gewerkt aan de bouw van de bibliotheek. De lijntjes zijn gespannen door de mannen die meehelpten. Iedereen helpt mee om stenen te sjuwen voor de fundering, in kruitwagens of rijstzakken. Later komt de truck met ijzeren staven voor de wapening en 70 zakken cement. Nu kunnen de mannen de rotsblokken op elkaar metselen.

Eldi, de doofstomme jongen, moet na de vakantie weer terug naar Waikabubak. We rijden via Waingapu, want Opi en Andreas volgen daar het voortgezet onderwijs. Andreas heeft weer last van zijn nieren en is ook nog naar de dokter geweest voor speciale medicijnen. Hij mag ook geen zout eten meer. Het is een rit van drie en een half uur. Daar gaat Eldi naar een speciale school voor doofstomme kinderen. We gaan mee en zien waar hij woont. Het is een mooie plek maar Eldi vindt het toch niet leuk om afscheid te nemen. Pas met de Kerst heeft hij weer vakantie en kan dan weer terug naar het kindertehuis.

In augustus zijn 6 kinderen jarig geweest en met elkaar wordt dit gevierd. Iedereen zit in een grote kring, er wordt gezongen, de kaarsjes worden uitgeblazen door de jarigen en iedereen krijgt wat lekkers. De jarigen worden door iedereen gefeliciteerd met een Sumbanese kus, je wrijft je neus langs de neus van een ander! Best moeilijk om te doen!

Na twee en een halve week zit ons bezoek er alweer op! We bakken nog havermoutkoekjes en pindakoekjes. Het is wel even slikken om van al de kinderen en ibu's afscheid te nemen. We krijgen nog brieven, borduurwerkjes en een zak cashewnoten mee. Die zijn vers van de boom geplukt, gedroogd in de zon en door ibu Idi, de kokkin van het tehuis, geroosterd. Bill Sommer brengt ons naar Waingapu.

Het was fijn om een bezoek te brengen aan het kindertehuis waar 85 kinderen mogen opgroeien en waar zoveel ibu's mee willen helpen. We hopen en bidden dat dit werk in Gods Koninkrijk gezegend mag worden.

Vriendelijke groeten,

Lennart en Jesse,
Cor en Aline Bergshoeff

